

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

efter en Isbryder, har man derved større Betingelser for længere Tid igennem at overføre et stort Antal Vognladninger, end man vilde have med en Isbryderfærge. Thi en Isbryderfærge kan kun tage 10—12 Vogne; hvis der derimod er Mulighed for at overføre 30 paa en Gang, vil Vanskelighederne ved Overførelsen af Vogne i betydelig højere Grad blive afhjulpet.

Det ærede Medlem sagde, at der overhovedet ikke var Klarhed endnu, og det er der altsaa ikke, men hvorfor havde man ikke forsøgt med „Jylland“? Nej, „Jylland“ er saa lille, saa den ikke kan bringe stor Hjælp; de Færger, der skulde følge efter den, er langt bredere. Man maa have en Isbryder, som kan bryde Renden for dem, saa de kan gaa igennem. Men der er en Ting, som jeg allerede paa dette Tidspunkt vil sige og bede det ærede Medlem Hr. Korsgaard medtage i sine Overvejelser, hvis han yderligere vil spekulere over dette Problem, og det er, at en Isbryderfærge ikke kan bruges ved de andre Færgeoverfarter, thi de er ikke af en saadan Form, at man kan bruge de samme Færger. En stor Isbryder derimod kan ogsaa bringe Hjælp ved de andre Overfarter.

Nu har vi i Aar Vanskelighederne i Store Bælt, andre Aar har de ligget ved andre Overfarter, og andre Aar vil Statsbanerne maaske blive helt skaanet, medens Vanskelighederne gør sig gældende ude omkring for Handelsflaaden. Jeg tror derfor, man faar den bedste Hjælp for den rimeligste Bekostning ved at anskaffe en Isbryder, men hvis det viser sig, at disse Betragtninger ikke er rigtige, skal jeg selvfølgelig lade mig overbevise af de Erfaringer, vi nu efterhaanden kan faa, og de Argumenter, der vil blive fremført overfor mig af de Folk, som jeg har at støtte mig til, naar jeg til sin Tid skal til at fremsætte Forslag herom.

Det ærede Medlem var inde paa det Spørgsmaal, om man ikke kunde bygge en god Færge, som samtidig var Isbryder. Jeg er ikke saa meget Tekniker, at jeg kan svare derpaa, men jeg tror, at der i saa Henseende er gjort, hvad der kan gøres, ved de nuværende Færger. De er isbryderforstærkede, vistnok i en saadan Grad, som det er forsvarligt, hvis de ikke skal være alt for dyre i den daglige Drift, men det er jo den daglige Drift Aaret igennem, der koster Pengene, og der maa ikke være for uegnede Skibe i den daglige Drift; saa maa man vist hellerede gaa til at anskaffe noget mere specielt Isbrydermateriel. Men i øvrigt

er der sagt mig af alle dem, der har med Isbrydning at gøre, at den rette Maade at gaa frem paa er at anskaffe noget, som virkelig er Isbrydermateriel. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at man ikke nu kan rette paa Fortiden, men man skal se paa Fremtiden, og de Erfaringer, vi nu faar, maa være vejledende, og de Anskaffelser, der eventuelt kommer, maa ske under rimelige økonomiske Hensyn. I selve Slutningsresultatet er vi altsaa enige.

Det ærede Medlem Hr. Steen var inde paa det Spørgsmaal, om man ikke kunde afløse de andre Overfarter med Ruten Hundested—Grenaa. Det er heller ikke nogen let Overfart, og navnlig er Besejlingen af Grenaa Havn vist ikke saa helt let. Det har været løseligt drøftet, men jeg tror, man maa sætte ind paa andre Punkter, saaledes som jeg har udtalt, og skaffe sig det nødvendige Materiel.

Saa var det ærede Medlem Hr. Steen inde paa Spørgsmaalet om, at der var for megen Centralisation ogsaa med Hensyn til Overfartsledelsen. Ledelsen af Overfarten har hele Tiden været lagt i Hænderne paa den lokale Overfartsledelse, saaledes som jeg ogsaa sagde i Gaar, og det har man yderligere forstærket den Dag, Situationen tilspidsedes, idet man har ladet Søfartsinspektøren tage Ophold i Korsør og gav Ordre til, at alle Dispositioner vedrørende Istransport skulde foretages uden Hensyn til Toggangen, og derefter skulde Distrikterne ordne Toggangen og Viderebefordringen, og dette er ogsaa sket. Om det saa til Tider har kunnet svigte lidt der, saa er det en Følge af de vanskelige Forhold.

Jeg har svaret paa Spørgsmaalet vedrørende Flyvningen Korsør—Nyborg. Til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, som har omtalt Bornholm, skal jeg sige, at Bornholm jo har været i en vanskelig Stilling i den sidste Tid, navnlig da vi ikke kunde faa de mange Skibe frem, som laa Syd for Drogden, hvoriblandt der ogsaa var Eksportbaade fra Bornholm. Det maa erkendes, at der er givet dem den Hjælp, man var i Stand til, og der vil selvfølgelig yderligere blive givet dem den Hjælp, vi er i Stand til. Alle erkender jo, at Bornholm er vanskelig stillet. Men da Forholdene er saa usædvanlige, som de er, ser jeg mig ikke i Stand til at give noget som helst Løfte om, hvorvidt der kan sikres en Forbindelse eller ej. Jeg haaber det, og jeg haaber, at de Dispositioner, vi har truffet, og som nu er kommet til at virke i de sidste Dage, og ogsaa de, vi fremdeles søger at